

Právní věta:	Odsouzený, kterému byla zamítnuta žádost podaná podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku o podmíněné propuštění po výkonu třetiny trestu odnětí svobody, může podat novou žádost o podmíněné propuštění podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pokud vykonal alespoň polovinu trestu odnětí svobody, i dříve, než uplyne doba šesti měsíců od právní moci předchozího zamítavého rozhodnutí stanovená v § 331 odst. 1 tr. ř., neboť podmínky pro podmíněné propuštění podle § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku nejsou totožné s podmínkami pro podmíněné propuštění vyžadovanými ustanovením § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Proto nejde o opakování žádosti ve smyslu § 331 odst. 1 poslední věta tr. ř.
Soud:	Městský soud v Praze
Datum rozhodnutí:	26.02.2018
Spisová značka:	6 To 59/2018
ECLI:	ECLI:CZ:MSPH:2018:6.TO.59.2018.1
Typ rozhodnutí:	USNESENÍ
Heslo:	Podmíněné propuštění
Dotčené předpisy:	§ 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku § 331 odst. 1 tr. ř.
Kategorie rozhodnutí:	A
Publikováno ve sbírce pod číslem:	33 / 2018

Městský soud v Praze zamítl jako nedůvodnou stížnost státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 podanou v neprospěch odsouzeného R. H. proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. 1. 2018, sp. zn. 16 Pp 213/2017.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Napadeným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. 16 Pp 213/2017, ze dne 2. 1. 2018, bylo rozhodnuto tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. ř. se odsouzený R. H. podmíněně propouští z výkonu trestů odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců, dvou let a čtyř měsíců, jednoho roku, šesti měsíců a jednoho roku z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp. zn. 4 T 203/2012, ze dne 6. 11. 2014, přičemž podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku byla odsouzenému stanovena zkušební doba v trvání pěti let za současného stanovení dohledu nad odsouzeným. Podle § 89 odst. 2 tr. zákoníku bylo odsouzenému dále uloženo přiměřené omezení počínající v povinnosti podle svých sil nahradit škodu, kterou svým trestným činem způsobil.

2. V odůvodnění napadeného usnesení nalézací soud konstatuje, že odsouzený splnil časovou podmínku, neboť vykonal více než jednu polovinu výměry uloženého trestu, ve výkonu trestu je poprvé, chová se řádně, plní veškeré své povinnosti, obdržel 14 kázeňských odměn a je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciací. V rámci výkonu trestu také studuje vysokou školu. Nalézací soud uzavírá, že odsouzený splňuje předpoklady pro vedení řádného života v budoucnosti. Dále poukazuje na doložené zaměstnání i bydlení, jakož i aktivní zájem o splácení vzniklé škody, když zmiňuje spolupráci s insolvenční správkyní a kontakty s poškozenými. Pokud se týká dobrovolného nenastoupení do výkonu trestu, má za to, že s ohledem na postoj k uloženému trestu, jakož i povinnosti splatit vzniklou škodu jsou podmínky pro podmíněné propuštění splněny. Za účelem stanovení podmínky k úhradě škody v rámci podmíněného propuštění uložil i dohled Probační a mediační služby, aby na její plnění dohlížela, a zkušební dobu stanovil na pět let.

II.

Stížnost a vyjádření k ní

3. Proti tomuto usnesení si ihned do protokolu podala stížnost státní zástupkyně, kterou následně odůvodnila, a poukazuje v ní na skutečnost, že všechny podmínky pro podmíněné propuštění nebyly splněny. Především má za to, že o žádosti odsouzeného nemělo být vůbec rozhodováno, neboť byla podána předčasně, když o poslední jeho žádosti o podmíněné propuštění bylo pravomocně rozhodnuto dne 3. 11. 2017, a není tak splněna lhůta šesti měsíců. Vyjma procesního rozměru má státní zástupkyně za to, že nejsou splněny ani hmotněprávní podmínky pro podmíněné propuštění. Poukazuje na dosud neuhrazenou škodu, když odsouzený dle jejího názoru dosud neučinil

všechny kroky k její úhradě. Zmiňuje dosud nepravomocně skončené insolvenční řízení a odkazuje i na předchozí rozhodnutí Městského soudu v Praze, podle něhož nelze považovat proces polepšení za dovršený do doby pravomocného skončení insolvenčního řízení. Má za to, že dosud k nápravě odsouzeného nedošlo s ohledem na jeho dosavadní přístup k náhradě škody, a proto se domáhá zrušení napadeného usnesení a zamítnutí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění.

4. Odsouzený následně zaslal velmi obsáhlé vyjádření ke stížnosti stání zástupkyně, v němž opět podrobně vysvětluje všechny své kroky, které učinil, jakož i rozebírá důvody, proč jeho žádost nebyla podána předčasně.

III.

Důvodnost stížnosti

5. Městský soud v Praze jako soud stížnostní v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost státní zástupkyně není důvodná.

6. Především nelze přisvědčit námitce státní zástupkyně stran důvodu procesního postupu nalézacího soudu, neboť s názorem, že odsouzený podal svoji žádost předčasně, stížnostní soud nesouhlasí. Nyní projednávanou žádost podal odsouzený 23. 11. 2017, resp. tento den ji obdržel Obvodní soud pro Prahu 6, a to z důvodů uvedených v § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. O předchozí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění ze shora uvedeného výkonu trestu odnětí svobody bylo rozhodnuto usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 4. 10. 2017, sp. zn. 2 PP 11/2017, tak, že jeho žádost byla zamítnuta, neboť nebyly splněny podmínky § 88 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2017 z důvodu zamítnutí stížností odsouzeného. Odsouzený podal svoji první žádost již po uplynutí třetiny výkonu trestu odnětí svobody, resp. řadu měsíců po uplynutí třetiny výkonu trestu. Nyní však žádá o podmíněné propuštění podle jiného ustanovení, a to z důvodu uplynutí lhůty podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Dle názoru stížnostního soudu se v daném případě neuplatní omezení uvedené v § 331 odst. 1 tr. ř., a to byla-li žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítnuta, může ji odsouzený opakovat teprve po uplynutí šesti měsíců od zamítavého rozhodnutí. Nyní odsouzený požádal o podmíněné propuštění z výkonu trestu z důvodu, že již vykonal polovinu trestu, tedy podle jiného ustanovení, a pokud by bylo ustanovení § 331 odst. 1 věta třetí tr. ř. aplikováno i v tomto případě, tedy že se vztahuje i na žádost podanou podle jiného ustanovení, bylo by v podstatě vyloučeno u krátkodobých trestů odnětí svobody žádat o podmíněné propuštění jak po výkonu jedné třetiny, tak ale i po jeho polovině.

7. Po přezkoumání spisového materiálu a zjištěných skutečností se stížnostní soud ztotožnil se závěry soudu nalézacího a dospěl k závěru, že žádosti odsouzeného lze vyhovět, neboť podmínky pro podmíněné propuštění lze považovat za splněné. Není pochyb o tom, že odsouzený vykonal více než polovinu uloženého nepodmíněného trestu, přičemž jeho konec má stanoven na 17. 7. 2021. Odsouzený tak formální zákonnou podmínku splňuje. Pokud jde o otázku polepšení, je zřejmé, že v rámci výkonu trestu neměl dosud žádný problém, chová se řádně, nebyl kázeňsky trestán, aktuálně se nachází v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci a v rámci výkonu trestu studuje i vysokou školu. Za dobu výkonu trestu obdržel 15 kázeňských odměn. Hodnocení ze strany věznice lze považovat za pozitivní, program zacházení plní, pohledávky vůči Vězeňské službě má uhrazené a má vytvořeny podmínky pro vedení řádného života. Dle hodnocení věznice je připraven na propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Lze také konstatovat, že odsouzený má zajištěné zaměstnání i bydlení a ve výkonu trestu je poprvé, přičemž u předchozí trestné činnosti se na něho hledí, jakoby odsouzen nebyl. Odsouzený si rovněž uvědomuje následky trestné činnosti, které lituje, a uložený trest přijal, neboť se ihned vzdal práva na odvolání. Pokud se týká prognózy vedení řádného života, i tato je příznivá. Jak již bylo v předchozím usnesení konstatováno, je v případě odsouzeného rovněž nutné postupovat podle § 88 odst. 3 tr. zákoníku a přihlídnout k tomu, zda odsouzený nastoupil do výkonu trestu včas, tedy dobrovolně na základě výzvy soudu, a také zda nějak odčinil škodu, kterou trestným činem způsobil. K otázce nástupu do výkonu trestu se stížnostní soud již vyjadřoval ve svém dřívějším rozhodnutí, kde zcela jednoznačně konstatoval, že byť byl odsouzený do výkonu trestu dodán a v tuto chvíli vykonává trest i za zločin, v okamžiku dodání do výkonu trestu byl pravomocně odsouzen pouze za přečiny a až v průběhu výkonu trestu byl odsouzen za zločin podvodu. Odsouzenému tedy nelze k tíži přičítat nedobrovolný nástup do výkonu trestu ve smyslu § 88 odst. 3 tr. zákoníku. V otázce náhrady škody však dle stížnostního soudu došlo k pozitivnímu posunu oproti předchozímu rozhodnutí. V současnosti je třeba vzít v úvahu, že insolvenční řízení je pravomocně ukončeno (3. 1. 2018) a došlo ke zrušení konkursu a zproštění funkce insolvenční správce. Sám odsouzený tuto skutečnost zmiňoval a je patrná i z insolvenčního rejstříku, přičemž nyní již jsou poukazovány v rámci výkonu trestu konkrétní částky poškozeným, resp. dle exekučních příkazů. Nelze proto setrávat na závěru, že odsouzený pro úhradu škody neučinil maximum možného. Do ukončení insolvenčního řízení nebylo možné, aby jakoukoli částku sám od sebe poškozeným zaslal. Je třeba také přihlídnout k vyjádřením poškozených, jež jsou založena ve spise a v nichž vyslovili souhlas s podmíněným propuštěním odsouzeného s tím, že za odsouzeným mají nesplacenou pohledávku. Ze spisového materiálu je také patrné, že odsouzený dal pokyn ekonomickému oddělení věznice k poukazování finančních prostředků jednotlivým poškozeným. Stížnostní soud má po zhodnocení všech zjištěných skutečností za to, že nyní

odsouzený splňuje i podmínky § 88 odst. 3 tr. zákoníku, když projevil aktivní snahu o úhradu vzniklé škody a lze jej podmíněně propustit z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž i úhrada vzniklé škody a její získání bude pro poškozené snáze dosažitelné.

8. Stanovená zkušební doba ve výměře pěti let je přiměřená a dostatečná s ohledem na osobu odsouzeného a vyslovení dohledu probačního úředníka se rovněž jeví jako vhodné vzhledem ke spáchané trestné činnosti. Podmínky podmíněného propuštění byly zpřísněny tím, že bylo odsouzenému ve smyslu § 89 odst. 2 tr. zákoníku uloženo přiměřené omezení (povinnost), aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil, neboť je zřejmé, že svojí trestnou činností škodu různým poškozeným způsobil, a byl dokonce zavázán povinností jim škodu uhradit. Bude na něm, aby tento závazek v rámci zkušební doby podmíněného propuštění podle svých sil a schopností plnil, jinak se vystaví možnosti nařízení výkonu zbytku trestu odnětí svobody.

9. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem stížnostní soud nevyhověl podané stížnosti státní zástupkyně, neboť ji považuje za nedůvodnou, a zcela se ztotožnil s rozhodnutím nalézacího soudu.